

Donderdag

den 5 Februarij.

NIEUWSTINDINGEN.

ZUID-AMERIKA.

PERU (Lima) den 6 September. (Uitkrift uit een partikulieren brief.) Ons lot zal weldra geheel bevestigd zijn, en het zou ongerijmd wezen thans nog een enkel oogenblik te twifelen, of onze vrijheid en onafhankelijkheid zullen bovendien. Sedert het oogenblik dat Peru met behulp van de veronigde legers van Buenos Ayres en Chili, het Spaansche juk heeft afgeschud, hebben wij het juiste tijdstip nog niet kunnen bepalen, op hetwelk onze omwenteling, door de vestiging van vaste en duurzame instellingen, een einde zou nemen. Wij hadden van den eenen kant te worstelen met de koninklijke troepen, die, mit hoofde van de stellingen, die zij gekozen hadden, moeilijk konden worden aangerand, en van de andere zijde met inwendige verdeeltheden, die het onvermijdelijk gevolg zijn van groote politieke veranderingen. Thans boezemen de koninklijke troepen ons met de minste vrees meer in, binnen kort zullen zij vernield of te ondergebracht zijn; en de twee partijen, die zich, vóór de aankomst van den generaal Canterac te Lima, hadden opgeworpen, zullen elkander de hand van verzoening en verbroederij toewijden, op de stem van den onkerflijken Bolívar, die onze vrijheid, onze roem, en onze rust op vaste grondslagen gevestigd heeft; de beide partijen, daarenboven, streefden naar hetzelfde doeleinde, het verkrijgen, namelijk, der onafhankelijkheid en de daarstelling van een gouvernement, gelijk aan dat van Colombia.

De beide Peruvaansche agenten, die zich te Londen bevinden, zullen door andere vervangen worden. Minnie opvolgers zijn bereids in de maand july vertrokken, en moeten dus reeds in Engeland aangekomen zijn.

Het gouvernement heeft den heer Paris Robertson gelast, zich insgelijks naar Engeland te begeven, om aldaar over eene leening van 2,500,000 p. st. te onderhandelen. Hij is den 23 der laatstverige maand van Callao onder zeil gegaan.

GRIEKENLAND.

NAPOLI DI ROMANIA den 29 december. De vermaarde Grieksch generaal Odyseus besluten hebbende de stad Caristos, in het eiland Negropont, stormenderhand in te nemen, verzamelde den 11 december zijne troepen, ten getale van 5,000 man, en deed hun eene aanspraak vol vaderlandsliefde, ten einde hunnen moed op te wekken, en hun de noodzakelijkheid te doen gevoelen, om zich van het eiland meester te maken, en den vijand geen afspogt over te laten. Zulks heeft krachtig gewerkt: de soldaten zwoeren, dat zij gereed waren te overwinnen of te sterven. Den 13 dezer vierden de priesters, bij het kriecken van den dag, in eene kleine kerk, op eenigen afstand der vesting, de mis, en stortten hunne gebeden voor het Christen leger uit. Zoodra dit godsdienstig werk was afgelopen, doorliep Odyseus, door andere generaals en opper officieren gevolgd, de gelederen, om de soldaten aan te vuren, en gaf bevel tot den storm. De Turken konden de hevigheid der Grieken niet wederstaan na twee uren aanvals, wapperde reeds de standaard van het kruis op al de walleen. De Turken, die deze vesting verdedigden velden zich de dapperste te zijn; zij hadden allerlei soort van wredeheden tegen de Grieken begaan; niet één huuser is ontsnapt; de Hellenen, van het recht des oorlogs gebruik makende, sabelden hen allen ter neder, alleen de vrouwen, grijsaards en kinderen sparende, die op oorlogsvaartuigen naar Klein-Aste werden overgevoerd. Men heeft in deze stad veel krijgs- en mondvoorraad gevonden. De Grieken zijn meester van het schier-eiland Negropont. Ook uit andere oorden des lands zijn de berichten voordeelig voor de zaak der Grieken, en men wacht bij de aanstaande lente groote gebeurtenissen.

RUSLAND.

PETERSBURG den 14 Januarij. Gisteren is het nieuwjaars-feest alhier (ouden stijl); door een groot cout en gemaskerd bal ten hove gevierd geworden, waarop men eenige duizende personen van allerlei klassen vereenigd zag. Bij gelegenheid van het nieuwjaars feest zijn er vele bevorderingen gedaan. Onder anderen is des keizers vleugel-adjutant kolonel Buturlin tot generaal-majoor benoemd. — Z. K. H. de Prins van Oranje is, van hier, naar de Nederlanden terug gekeerd.

ZWEDEN.

STOCKHOLM den 16 Januarij. In den nacht tuschen den 13 op den 14, en gedurende dien gancken dag, heeft hier een hevige storm gewoed; in den ochtend tuschen 4 en 7 uren, is dezelve het hevigst geweest, waardoor vele huizen, bruggen, enz., beschadigd zijn geworden. De toren der Duitsehe kerk en die van Ritterholm schuddeden zoodanig, dat de beweging sigbaar was. Een man en eene vrouw zijn van eene brug, door den wind, in het water geslagen. Op het platte land hebben de boschen veel geleden; en een groot aantal ontwortelde boomen verstoppden den weg. Men wacht met de grootste ongerustheid de zeetijdingen.

DUI TSCHLAND.

FRANKFORT den 27 Januarij. De hof-courant van Weenen kondigt strijke hervormingen in het Oostenrijksche leger aan. — De kerkelijke courant van Darmstadt logenstraft een, door sommige nieuwbladen verspreid gerucht, dat de aartshertogin Karel, schoonzuster van den keizer van Oostenrijk, geboren prinses van Nassau, tot de Katholieke kerk zou zijn overgegaan.

ITALIE.

MILAN den 22 Januarij. Onze courant heeft, gisteren, het vormis publiek gemaakt, dat geslagen is tegen 25 personen, welke zich aan hoog verraad hebben schuldig gemaakt; aan het hoofd derzelve is de naam van Frederik graaf Confalonieri. Bij deze gelegenheid ziet het licht een zeer uitgebreid verhaal van alle de geheime woelingen en genootschappen, in Lombardije, sedert het herstel des vredes in den jare 1814, hebbende plaats gehad, misgaders omtrent de personen, welke daarin hoofdrollen hebben gespeeld. Negen der zaamgezworenen, voortvlugtig zijnde, zijn, bij contumacie ter dood veroordeeld. De doodstraf tegen zeven anderen uitgesproken is, wat aangat Confalonieri en Andriane, in levenslange gevangenis, en omtrent de 5 anderen, in korteren of langeren tijd gevangenis-staf veranderd. De overigen, wier schuld eenigermate twijfelachtig scheen, zijn, bij gebrek aan wettig bewijs, in vrijheid gesteld.

ZWITSERLAND.

LAUSANNE den 20 Januarij. Eene nieuwe godadienstige sekte, der Momiens genaamd, heeft zich in het kanton Waadland opgedaan; en op verschillende punten onlusten verwekt. Zij heeft verklaard, zich van de nationale kerk af te scheiden en zich onafhankelijk te maken van de instellingen en

ordonnantien, die dezelve bekeeren; ten einde eene nieuwe kerk uit te maken. De dwaalbegrippen, welke de aanhangers dezer sekte bijlden, zijn geheel en al met de maatschappelijke orde strijdende, zoo wel beschouwd uit het oogpunt van de eendragt der huisgezinnen, als uit dat der betrekkingen, welke uit de burgerlijke en godsdienstige instellingen ontstaan, en door hunne redevoeringen, hitne handelingen en hunne daden om aanhangers te bekomen, stellen zij zich in eenen staat van openbaren aanval tegen de nationale kerk, dien ten gevolge heeft de staatsraad de ontbinding der sekte geboden, en straffen vastgesteld tegen de overtreders, en tegen hen, welke profeyetia trachten te maken.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 30 Januarij. Z. M. zal niet in staat zijn, om morgen in persoon het parlement te openen, daar de aanval van pest, die hoogtijden zelfden nu kwelt, een der hevigste is, welke hij sedert lang gehad heeft, en ofschoon die aanmerkelijk verminderd is, zoo wordt de koning daardoor volstrekt verhinderd, om naar Londen te komen en de plegerigheid van het openen der zitting waar te nemen. Morgen zal er dus te Brighton een kabinet-raad gehouden worden, in welke de ministers van 's konings goedkeuring de aanspraak zullen voorleggen, die uit Zr. Ms. naam bij die gelegenheid door eene commissie moet uitgesproken worden.

De inhoud van dit stuk kan dus nog niet bekend zijn, hetgeen echter niet belet, dat een der dagbladen zich daaromtrent des avonds 10. 30 de volgende men heeft ons verzekerd, dat de aanspraak des konings de voortnemende bevestiging van de onafhankelijkheid der Zuid-Amerikaansche staten zal bevatten. Dit is de staatkunde, die wij altijd hebben beleeden, en langzaam zoude het ons zijn daarin eenstemmig met het gouvernement te denken; ook verzekert men ons, dat de laatste tijdingen van Petersburg volmaakt vredelievend zijn. Men verwacht zelfs, dat Frankrijk ten toelstand een dezen oprigte dezerse politiek zullen aanhomen en men gelooft, dat de erkenning der Amerikaansche staten, door Engeland, geschied, onmiddellijk gevolgd zal worden door die der evengeendende mogalicheden.

Men gelooft ook, dat door beide gouvernementen, tusschen de onderwerping wederzijdse verzekeringen zijn gegeven, hetgeen zeker eene zegepraal zijn zoude voor de standvastigheid en houding, welke sedert achtien maanden de staatkunde van Engeland hebben doen onderscheiden.

FRANKRIJK.

PARYS den 31 Januarij. De prins de Carignan, bekend door zijn moedig gedrag in den laatst geëindigden oorlog in Spanje, verlaat aanstaande maandag Parys, om zich naar het hof van Turin te begeven, waar hij sedert drie jaren is verwijderd geweest. Deze vrijwillige of gedwongene uitscheiding van dezen vermoedelijken erfgenaam der Sardijnische kroon, is niet zonder belang. — Paus Leo XII (wiens heftel zeer toeneemt) heeft den kardinaal Gualtari tot prefect der congregatie van het propaganda benoemd. — Men meldt als zeker, dat de Spaansche krijgsgeschiedenissen naar heden vorderland staan weder te keeren. — De Engelse corps zullen tot den 1 maart in Spanje blijven. — Brieven van Lisabon melden, dat het Portugeesch gouvernement een expeditie van 10,000 man voor Brasilië gereed maakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 1 Februarij. Daar de openbare aandacht zich niet en meer vestigt op het onderwerp, verhandeld in de Versameling van Parys, betrekkelijk de onbeperkte vrijheid van den handel in granen, uitgegeven op last des Konings, zal gewis elke bijdrage daartoe niet aangestaan kunnen zijn. Te dien einde laten wij hier volgen een uittreksel uit eenen brief van een onzer correspondenten te Amsterdam.

Met zeer veel genoegen hebben wij gezien, dat in de verzameling stukken, wegens den vrijen graanhandel, op last van Z. M. uitgegeven, ook is opgenomen geworden (bladz. 215) de Memorie, op den 11 april 1822, door eene commissie van kooplieden der stad Amsterdam, aan den Koning aangeboden. In dit stuk, van den koophandel van Amsterdam worden, bij eene zeer klare en bondige wijze, de gronden ontwikkeld, welke voor de onbeperkte vrijheid van den graanhandel pleiten. In de maand december 1823, hebben eenige kooplieden van deze stad zich tot den Koning gewend met eene memorie, waarin zij trachten aan te toonen, dat een verbod van inbreng van granen thans even zeer wenschelijk zou zijn voor het landbouw als voor den handel. Zij beweren daarin voornamelijk dat, dan in de meeste staten van Europa het verbodstelsel is aangenomen, men zulks ook in de Nederlanden behoort te doen; dat het belang van handel en landbouw beide gebiedend vordert, dat men de vreemde granen niet langer op onze markten late, vooral nadat men weet dat ook de gouvernementen (Denemarken en Pruisen) aanzienlijke ladingen van granen naar onze havens, die steeds open zijn, doen afzenden, om aldaar, voor hunne rekening, tot welken prijs ook, verkocht te worden, waardoor de prijzen der granen tot eene onberekenbare laagte zijn gevallen.

Tegen eene memorie hebben de voornaamste kooplieden in geheel binnen deze stad, den 2 Januarij dezes jaars, een adres aan den Koning aangeboden, waarin zij verklaren, getrouw te zijn gebleven aan de grondbeginsels, welke zij eenmaal voor de huns hebben erkend, en die vervat zijn in de afgevoeren genoemde memorie van 11 april 1822. Men mag dus de afgevoeren schouwen als de uitdrukking van het wezenlijke gevoelen van den koophandel van Amsterdam. Zie hier hoe hetzelfde zindigt.

De voordeeligste oogst, die eenige jaren achter een is aangezamen, heeft de prijzen aanhoudend doen dalen. Hetzeer de voorraad van granen binnen het Rijk thans zeer gering is, zoo berust dezelve onder weinigen, en daardoor bevinden zich wellicht sommige kooplieden, ten gevolge van deze daling, bijzonder gedrukt.

Een prohibitive maatregel zou voorzeker aan dezulken een oogenblikkelijk voordeel geven, wijl daaruit eene rijzing der markt binnen het Rijk was te voorzien. Maar ook in 1822 was zulks bij velen alzoa gefield, en desniettemin is daarbij tot U. M. gesproken in dezer voege: Zoo het slechts op het oogenblikkelijk belang aankomt, dan zou voorzeker de handelaar nog veel meer dan de landbouwer een verbod van inbreng kunnen wenschen. Niets kon voor hem in dit oogenblik voordeliger zijn dan eene verbod van inbreng, die de waarde zijner gezolderde granen zou doen rijzen, maar hij gevoelt te zeer de verplichting, om den staat der toekomst niet aan het te gewoontge oogenblik op te offeren, enz.

